

Sygn. akt IIIU 318/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015r.

<i>Sąd Okręgowy</i>	<i>w Ostrołęce</i>	<i>Wydział III</i>
<i>Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych</i>		

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Obrębska

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2015r. w O.

sprawy z odwołania B. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 23 marca 2015r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje B. P. prawo do emerytury począwszy od 31.03.2015r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 3.03.2015r. B. P. złożył w Oddziale ZUS w P. wniosek o ustalenie uprawnień do wcześniejszej emerytury.

Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 23.03.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił B. P. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie udowodnił on wymaganego 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

B. P. decyzję powyższą zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że nie zgadza się z decyzją ZUS, gdyż w spornym okresie od 07.10.1985r. do 31.12.1998r. pracował jako spawacz w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że B. P. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 7 lat, 11 miesięcy i 23 dni. Do okresów pracy w szczególnych warunkach ZUS nie zaliczył odwołującemu okresu od 07.10.1985r. do 31.12.1998r. wskazując, że w świadectwie pracy z 31.10.2006r. wskazano, że odwołujący pracował jako mechanik – spawacz, natomiast w świadectwie z dnia 2.03.2015r. wskazano, że wykonywał tylko prace jako spawacz. Na rozprawie w dniu 19.06.2015r., po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

B. P. urodził się (...) Na dzień 01.01.1999 r. zgromadził okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat. Nie jest członkiem OFE. W okresie od 09.08.1977r. do 31.07.1985r. B. P. był zatrudniony w firmie (...), gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się wyłącznie pracami przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowoodorowym. Od 07.10.1985r. podjął pracę w (...) w W. Oddziale w O., gdzie pracował do 30.04.1991r., a następnie od 01.05.1991r. do 31.10.2006r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w O.. W wyżej wymienionych zakładach pracy w okresie od 07.10.1985r. do 31.12.1998r. (z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego od 21.05.1994r. do 31.10.1994r.) B. P. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał wyłącznie pracę spawacza elektryczno – gazowego oraz zajmował się cięciem gazowym. Spawał gazowo i elektrycznie oraz wycinał gazowo różne elementy w samochodach, głównie ciężarowych. Nie wykonywał przy tym żadnych prac mechanicznych przy samochodach.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: dokumenty z akt rentowych i dokumentacji osobowo – płacowej, zeznania odwołującego oraz świadków K. P., R. S. oraz M. W..

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie B. P. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż urodził się on 31.03.1955r. Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zasadniczo okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy (tak: § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r.). Zgodnie jednak z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień, w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń wszelkimi

dowodami (wyrok SN z dnia 06.09.1995r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77, wyrok SN z dnia 02.02.1996r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239).

ZUS po analizie zgromadzonej w aktach dokumentacji uznał, że B. P. udowodnił na dzień 01.01.1999 r. okres pracy w szczególnych warunkach w ilości 7 lat, 11 miesięcy 23 dni.

Odwołujący wywodził natomiast, że w szczególnych warunkach jako spawacz pracował również w (...) w W. Oddział w O., a następnie w (...) w O. od 07.10.1985r. do 31.12.1998r.

Na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach w spornym okresie odwołujący złożył dwa świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Pierwsze datowane na 31.10.2006r., z którego wynika, że w okresie od 07.10.1985r. do 30.04.1991r. był on zatrudniony w (...) W. Oddział O., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę mechanik- spawacz w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych, a od 01.05.1991r. do 31.10.2006r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w O., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę mechanik- spawacz w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Odwołujący złożył też pismo datowane na 02.03.2015r., będące sprostowaniem świadectwa pracy, w którym (...) zaświadczył, że okresach od 07.10.1985r. do 30.04.1991r. i od 01.05.1991r. do 31.10.2006r. odwołując stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodowym na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego. Powyższe świadectwa pracy wobec rozbieżnych informacji w nich zawartych zostały przez ZUS zakwestionowane.

Wobec powyższego skuteczność odwołania B. P. zależna była od wykazania i ustalenia rzeczywistego charakteru zatrudnienia w spornym okresie.

Odwołujący w swoich zeznaniach utrzymywał, że w okresie od 07.10.1985r. do 31.12.1998r. pracował najpierw w (...), a następnie po reorganizacji w (...) wyłącznie jako spawacz elektryczny i gazowy, zajmował się też wycinaniem gazowym, wycinał np. rurki w Kamazach. Spawał samochody osobowe, ciężarowe, spawał resory, części aluminiowe, miedziane. Zaprzeczył jakoby miał wykonywać jakiegokolwiek prace mechaniczne przy samochodach, gdyż nie miał takiego wykształcenia i nie znał się na tym. Miał przydzielone odrębne pomieszczenie, gdzie trzymał spawarkę i gazy.

Zeznania odwołującego potwierdzili w pełni przesłuchani w sprawie świadkowie: K. P., R. S. i M. W.. Z ich zeznań wynika, że odwołujący w (...), a następnie po reorganizacji zakładu pracy w TRANS-ZBYT, wykonywał wyłącznie pracę spawacza elektryczno – gazowego. Spawał różne elementy w samochodach, głównie ciężarowych. Świadczy również zgodnie potwierdzili, że odwołujący nie wykonywał żadnych prac mechanicznych przy samochodach. Świadek P. i (...) dodali, że był nawet taki okres kiedy był zatrudniony dodatkowo drugi spawacz, bo odwołujący nie dawał sobie sam rady z dużą ilością pracy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego, nie znajdując żadnych podstaw by kwestionować ich szczerść i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Świadczy to osoby obce dla odwołującego. Nie mają żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań. Ich zeznania wzajemnie się uzupełniają, tworząc logiczną całość. Świadczy pracowali razem z odwołującym, zatem posiadają wiedzę w przedmiocie rzeczywistego charakteru jego pracy.

Zeznania świadków znajdują w pełni potwierdzenie w zachowanych częściowo dokumentach z akt osobowych odwołującego i dokumentacji placowej, które udało się Sądowi w toku postępowania pozyskać. Na dokumentach tych stanowisko pracy odwołującego określone było jako „spawacz”, bądź „spawacz elektryczno-gazowy”.

Z powyższych względów Sąd uznał, że sporny okres zatrudnienia B. P. w (...) w W. Oddział w O., a następnie (...) Sp. z o.o. w O. od 7.10.1985r. do 31.12.1998r., z wyłączeniem urlopu bezpłatnego od 21.05.1994r. do 31.10.1994r. (tj. łącznie 12 lat, 9 miesięcy i 15 dni) należy odwołującemu zaliczyć do stażu pracy w szczególnych warunkach. W okresach tych B. P. wykonywał prace przy spawaniu elektrycznym, gazowym i wycinaniu gazowym. Była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace te wyszczególnione są w wykazie A dziale XIV poz. 12 Rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Po dołączeniu tego okresu do okresu uznanego przez ZUS w wymiarze 7 lat, 11 miesięcy i 23 dni z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W., staż pracy w szczególnych warunkach odwołującego wynosi 20 lat, 9 miesięcy i 8 dni.

B. P. spełnił też wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do wcześniejszej emerytury wynikające z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Na dzień 01.01.1999 r. udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat, osiągnął wiek 60 lat w dniu 31.03.2015r. i nie jest członkiem OFE (vide: dokumenty z akt emerytalnych).

W tym miejscu wskazać należy, że zasadą jest, że Sąd ocenia legalność decyzji organu rentowego według stanu istniejącego w chwili jej wydania, jednak wyjątkowo może przyznać ubezpieczonemu świadczenie, jeżeli warunki je uzasadniające zostały spełnione już po wydaniu zaskarżonej decyzji (vide wyrok Sądu Najwyższego z 5 czerwca 2008 roku, III UK 9/08). W przedmiotowej sprawie przesłankę wymaganego wieku odwołujący osiągnął kilka dni po wydaniu zaskarżonej decyzji, stąd Sąd zmieniając zaskarżoną decyzję w oparciu o art. 477¹⁴§2 kpc przyznał B. P. prawo do emerytury począwszy od dnia 31.03.2015 roku tj. od dnia, w którym odwołujący ukończył 60 lat.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do emerytury, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującemu prawa do wcześniejszej emerytury. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami pozwalającymi na uznanie pracy odwołującego w spornym okresie jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Dopiero na etapie postępowania sądowego po przeprowadzeniu stosownego postępowania dowodowego odwołujący w sposób niewątpliwy wykazał, że zgromadził wymagany ustawą 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.